

Sygn. akt IV U 931/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 sierpnia 2017 r. w S.

odwołania Z. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 października 2016 r. Nr (...)

w sprawie Z. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

I. zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje Z. O. prawo do emerytury od dnia 2 marca 2017 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz Z. O. kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 931/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5.10.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił Z. O. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. 2016 r. poz. 887) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8 poz. 43 ze zm.) gdyż wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. nie wykazał 15 lat zatrudnienia w warunkach szczególnych, nie osiągnął wieku emerytalnego wynoszącego 60 lat oraz jako członek OFE nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu na dochody budżetu państwa. Organ rentowy podał, iż do stażu pracy w warunkach szczególnych nie zaliczył okresu zatrudnienia w S. od 1.01.1986 r. do 31.12.1998 r., ponieważ w przedłożonym świadectwie pracy w warunkach szczególnych z 31.05.2016 r. podano, iż ubezpieczony jednocześnie wykonywał prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych oraz prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego wymienione odpowiednio w wykazie A dział II i dział

XIV. Zdaniem ZUS, aby uwzględnić ten okres zatrudnienia do stażu pracy w warunkach szczególnych koniecznym jest, by praca na każdym ze stanowisk odpowiadała ściśle jednemu z rodzajów pracy wymienionej w wykazie A.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony Z. O., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w wieku obniżonym. Odwołujący stwierdził, iż w warunkach szczególnych pracował przez co najmniej 15 lat, kiedy to zajmował się łącznie w przebiegu dniówki wykonywaniem dwóch rodzajów prac w szczególnych warunkach, tj. łącznie wykonywał pracę wskazaną w wykazie A, dziale II oraz prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego wymienione w wykazie A dziale XIV.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie powołując się na argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony Z. O., ur. (...), złożył w dniu 22.09.2016 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie prawa do emerytury (k. 1-3v a. e.). Na podstawie przedłożonych dokumentów organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okres składkowy i nieskładkowy, uzupełniony pracą w gospodarstwie rolnym, w wymiarze 25 lat. Według ZUS, ubezpieczony pracował w warunkach szczególnych w zakładzie (...) jedynie w okresie od 16.12.1977 r. do 31.12.1985 r. (8 lat i 16 dni), kiedy to wykonywał prace przy wytwarzaniu i przesyłaniu energii elektrycznej i ciepłej oraz przy montażu, remoncie i eksploatacji urządzeń elektroenergetycznych i ciepłych (świadcstwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 31.05.2016 r. k. 17 a. e.). Ponadto Z. O. nie ukończył 60 lat życia oraz jako członek OFE, nie złożył wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w tym funduszu na dochody budżetu państwa. W związku z tym, pozwany Oddział ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 5.10.2016 r. odmówił Z. O. prawa do emerytury w wieku obniżonym (k. 25 a. e.).

Zakład Produkcji (...) Zakład Produkcyjny Nr (...) w P. (późniejsze Przedsiębiorstwo (...) W. Zakład Produkcyjny Nr (...) w P. oraz (...) Sp. z o. o. w S. (...) Zakład w P.) zajmował się wytwarzaniem materiałów budowlanych m. in. betonu, pustaków oraz cegieł. W tym przedsiębiorstwie prowadzona była produkcja w trybie trzy- oraz cztero- zmianowym.

Z dniem 16.12.1977 r. Z. O. został przyjęty do pracy w Zakładzie Produkcji (...) Zakład Produkcyjny Nr (...) w P. (angaż k. 3 a. o.). Ubezpieczony kontynuował zatrudnienie u tego pracodawcy do 31.12.1998 r. oraz w okresie późniejszym. Od początku zatrudnienia Z. O. powierzono stanowisko operatora uzdatniacza wody (protokół oraz zaświadczenie kwalifikacyjne k. 6-7 a. o.). Od dnia 1.01.1986 r. w angażach płacowych ubezpieczonego zaczęto określać zajmowane przez niego stanowisko pracy jako operator uzdatniania wody-palacz oraz operator uzdatniacz wody-palacz kotłowy (angaże, w tym m. in. k. 28-29, 31, 33, 39, 47-57 a. o.). Mimo różnic w nazwie stanowiska, przez cały okres zatrudnienia od 16.12.1977 r. do 31.12.1998 r., Z. O. stale i w pełnym wymiarze zajmował się tym samym typem czynności pracowniczych. Do jego obowiązków należała bowiem praca przy obsłudze dwóch sterowanych ręcznie kotłów parowych typu OKR 16 wytwarzających ciśnienie do 16 atmosfer, które zasilaly autoklawy potrzebne przy produkcji materiałów budowlanych. Zadaniem ubezpieczonego było nadzorowanie poziomu wody w kotle, ustawianie zaworów, nadzorowanie rusztu oraz dokładanie miału węglowego słabej jakości. Ubezpieczony posiadał uprawnienia do obsługi kotłów parowych. Ponadto ubezpieczony zajmował się również uzdatnianiem wody, czyli zmiękczeniem wody poprzez dodanie kwasu solnego oraz soli. Uzdatnianie to odbywało się przy kotłach parowych tak, iż nie było konieczności odchodzenia od tych urządzeń. W ciągu dniówki roboczej czynności uzdatniacza zajmowały około godziny. Jednocześnie w kotłowni, czyli w jednym pomieszczeniu, pracowało trzech pracowników: palacz, pomocnik palacza oraz uzdatniacz wody. Osoby te pomagały sobie nawzajem i wymiennie wykonywały swoje obowiązki tj. obsługę kotłów oraz uzdatnianie wody (zeznania ubezpieczonego k. 17-17v i 53v a. s., zeznania świadków: S. J., B. S., S. Ś. oraz M. L. k.17v-18v i 43-43v a. s., dokumenty zgromadzone w aktach osobowych, w tym m. in. umowy o pracę k. 8-9 a. o.).

W dniu 2.03.2017 r. ubezpieczony złożył wniosek o przekazanie, za pośrednictwem ZUS, środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa (bezsporne, k. 27 a. e. oraz k. 25 a. s.).

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Z ustaleń faktycznych poczynionych w niniejszej sprawie wynika, iż ubezpieczony przez cały okres zatrudnienia w Zakładzie Produkcji (...) Zakład Produkcyjny Nr (...) w P., tj. rozpatrując okres od 16.12.1977 r. do 31.12.1998 r. niezależnie od nazwy stanowiska użytego w angażach (operator uzdatniania wody, operator uzdatniania wody-palacz oraz operator uzdatniacz wody- palacz kotłowy uzdatniacz wody) w istocie pracował jako palacz przy kotłach parowych. Z uwagi na rodzaj produkcji prowadzonej przez pracodawcę ubezpieczonego tj. wytwarzanie materiałów budowlanych oraz parametry tych kotłów, które wytwarzały ciśnienie do 16 atmosfer, uprawnione jest przyjęcie, iż urządzenia te stanowiły kotły parowe typu przemysłowego. Na taki rodzaj pracy ubezpieczonego wskazuje treść zeznań świadków- osób zatrudnionych w spornym okresie u pracodawcy Z. O., tj. pracującego na stanowisku palacza S. J., świadka B. S. zatrudnionego na rozdzielni pary, S. Ś., czyli kierownika działu mechanicznego a potem kierownika kotłowni jak również M. L. pracującej jako kierownik działu kadr oraz kierownik księgowości. Czynności uzdatniacza wody zajmowały ubezpieczonemu około godziny podczas dnia roboczego i wówczas nadal był obecny przy kotłach. Z treści logicznych oraz korespondujących ze sobą, stąd też zasługujących na wiarę i przekonujących zeznań wyżej wymienionych świadków oraz ubezpieczonego wynika, iż w pomieszczeniu- kotłowni, pracowały łącznie trzy osoby: palacz, pomocnik palacza oraz uzdatniacz wody, przy czym pracownicy ci pomagali sobie nawzajem. Należy zwrócić uwagę, iż jak wskazała świadek M. L., pracująca jako kierownik działu kadr, w zakładzie w P. stanowiska były łączone. Dlatego też przy ocenie charakteru zatrudnienia ubezpieczonego nie można kierować się nazwą stanowiska, która podlegała zmianom, lecz rzeczywiście świadczonym rodzajem pracy. Pomimo bowiem zmian w nazewnictwie stanowiska ubezpieczonego, rodzaj wykonywanej przez niego pracy na przestrzeni lat nie ulegał zmianie. Podkreślić przy tym należy, iż decydujące znaczenie dla kwalifikacji danego zatrudnienia jako pracy w warunkach szczególnych ma nie nazwa stanowiska, lecz rodzaj wykonywanej pracy. Ten rodzaj natomiast wynika jednoznacznie z treści zeznań ubezpieczonego oraz świadków.

W związku z tym pomimo treści pozyskanego przez ubezpieczonego świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, możliwym jest przyjęcie, iż ubezpieczony faktycznie jako palacz świadczył pracę w warunkach szczególnych. Argumentacja organu rentowego jest więc niezasadna.

W konsekwencji praca świadczona przez Z. O. wpisuje się w pojęcie pracy w warunkach szczególnych, która została wymieniona w załączniku do cyt. wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r.- w wykazie A dziale XIV poz. 1 (prace nie zautomatyzowane palaczy i rusztowych kotłów parowych lub wodnych typu przemysłowego).

Tym samym staż pracy ubezpieczonego w powyższych warunkach na dzień 1.01.1999 r. przekracza wymagany minimalny próg 15 lat.

W toku postępowania bezspornym okazało się, iż Z. O. spełnia pozostałe przesłanki do nabycia uprawnień do emerytury w wieku obniżonym, o których mowa w art. 184 ust. 1 i 2 ustawy o FUS w zw. z § 3 i § 4 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r., tj. na dzień 1.01.1999 r. legitymuje się 25 letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych, w dniu 23.10.2016 r. ukończył 60 lat życia oraz w dniu 2.03.2017 r. wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa.

Z tych względów Sąd przyjął za uzasadnione przyznanie ubezpieczonemu prawa do emerytury od 2.03.2017 r., tj. od dnia, w którym spełnił on ostatni z warunków do nabycia wnioskowanego prawa, czyli wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE na dochody budżetu państwa.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 kpc odpowiedzialnością za wynik procesu. Wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ubezpieczonego wynika z § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800 ze zm.).